

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cemîrtan Mihail,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cemîrtan Mihail împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu privire la anularea hotărârii Departamentului de Investiții și Soiuri de Plante a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, a hotărârii comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și obligarea și eliberarea brevetului de invenție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Cemîrtan Mihail și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 noiembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 14 noiembrie 2013, Cemîrtan Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM cu privire la anularea hotărârii Departamentului de Investiții și Soiuri de Plante a AGEPI, a hotărârii comisiei de Contestații a AGEPI și obligarea eliberării brevetului de invenție.

În motivarea acțiunii a indicat că la 21 ianuarie 2001, a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM cerere de brevet cu invenție cu titlu „procedeu-păstrare și pregătire spre realizare a materialului vinicol în stare proaspătă”, cu nr. de intrare 5429, data de depozit 21 ianuarie 2011 și nr. depozit a 20110009.

Sustine că la 08 februarie 2011, i-a fost repartizată notificarea nr. 1258, prin care sa fost înștiințat că Secția de Documentare a stabilit că materialele cererii corespund cu prevederilor art. 34 din Legea nr. 50-X16 din 07 martie 2008, privind protecția invențiilor.

Menționează că la 26 august 2011, a primit de la AGEPI un aviz provizoriu de respingere a cererii, prin care Departamentul de invenții, conform cerințelor art. 6 alin.(1) al Legii nr. 50-X16 din 07 martie 2008, a recunoscut că invenția îndeplinește condiția de aplicabilitate industrială și condiția de noutate, însă, potrivit art. 10 al aceleiași legi, invenția nu îndeplinește condiția de activitate inventivă, făcând trimitere la unele extrase din internet.

Ulterior, la 08 februarie 2012, a primit și hotărâre de respingere cu nr. 7953, pe când la 20 noiembrie 2012, a depus cerere de contestare, iar la 18 decembrie 2012, a

primit hotărârea Comisiei de Contestație, prin care au fost indicate aceleași principii și anume, că procedeul în cauză este cunoscut de peste 65 de ani, însă nu s-a făcut trimitere la surse editoriale.

Consideră că procedeul propus de el nu a fost cunoscut publicului, în caz contrar insistă asupra prezentării unei informații reale, care să ateste cu certitudine că la data de depozit a prezentei cereri, a fost cunoscut publicului procedeul invocat de dînsul în cererea depusă la AGEPI, de altfel, ultima se face vinovată de sustragerea intenționată a dreptului de autor al procedeeului în cauză, iar ca urmare, să-i achite despăgubirea la nivelul valorii procedeeului în cauză.

Solicită anularea hotărârii Departamentului Inventării de Soiuri de Plante din 07 februarie 2012, privind respingerea cererii cu numărul de depozit a20110009 din 21 ianuarie 2011 și a hotărârii Comisiei de Contestații a AGEPI din 26 noiembrie 2012 cu obligarea AGEPI de a-i elibera brevetul de invenții conform cererii depuse.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 14 noiembrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, a fost respins apelul declarat de către Cemîrtan Mihail și menținută hotărârea primei instanțe.

La adoptarea deciziei recurate, în susținerea concluziilor sale, instanța de apel, cu referire la prevederile art. 6 alin.(1) din Legea nr. 50/2008 privind protecția invențiilor, a concluzionat că nu este posibilă acordarea brevetului de invenție lui Cemîrtan Mihail, deoarece invenția acestuia nu îndeplinește condiția de activitate inventată conform art. 10 alin.(1) din Legea nr. 50/2008 privind protecția invențiilor, care indică că o invenție este considerată că implică o activitate inventivă, dacă pentru un specialist în domeniu, ea nu rezultă în mod evident din cunoștințele cuprinse în stadiul tehnicii, pe cînd la caz s-a constatat că invenția revendicată nu îndeplinește condiția de aplicabilitate industrială ca fiind nouă.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

La 17 iulie 2014, Cemîrtan Mihail a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale, neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Sușine că instanța de apel la emiterea deciziei eronate a concluzionat bazându-se de prevederile art. 10 din Legea nr. 50-X16 din 07 martie 2008, privind protecția invențiilor, aceasta concluzionând precum că procedeul propus de recurent nu îndeplinește criteriile articolului menționat și anume nu îndeplinește o activitate inventivă.

Cu referire la prevederile art. 6 alin. din Legea nr. 50-X16 din 07 martie 2008, privind protecția invențiilor brevetul se acordă pentru orice invenție cu condiția că invenția: să fie susceptibilă de aplicare industrială; să fie nouă și să implice o activitate inventivă, astfel, în avizul provizoriu, examinatorul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală recunoaște că invenția îndeplinește condiția de aplicabilitate industrială și condiția de noutate, mai mult, prin Raportul de reexaminare specialiștii AGEPI recunosc că unitatea și dezvoltarea invenției este satisfăcută.

Consideră neîntemeiate și argumentele instanțelor precum că în procesul examinării și reexaminării cererii de brevet, s-a stabilit că au fost găsite mai multe informații, care confirmă că procedeul de păstrare a sucurilor, inclusiv și celor de struguri este cunoscut de peste 65 de ani, cum ar fi: procedeul lui Boehi, deoarece, în urma cercetării literaturii din domeniu în biblioteci, nu a găsit nici o informație despre biochimie, ci doar pe wep-situl: www.kuhnya4you.ru/sokovie-chimikati/konservirovanie-sokov, însă, această adresă nu a fost accesibilă, mai mult, internetul nu există de peste 65 de ani, iar informația urmează să fie prezentată cu denumirea ediției, autorului, anul și locul ediției.

Afirmă că specialiștii Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală au indicat că lucrează în mod electronic adică prin internet, însă prin acest mod recurentul a fost dus în eroare de către colaboratorii Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, deoarece, în loc să-i protejeze invenția sa, ultimii l-au lipsit de dreptul de autor în sensul procedurii propus.

Cu referire la prevederile art. 6 alin.(1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, unde s-a remarcat că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă, consideră că instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat principiul egalității părților în drepturile procedurale și nu a fost obiectivă la examinarea procesului de judecată.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cemîrtan Mihail este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cemîrtan Mihail nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Cemîrtan Mihail asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cemîrtan Mihail ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Cemîrtan Mihail se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul / semnătura / Nicolae Clima

Judecătorii / semnătura / Ion Druță

Copia corespunde originalului

/ semnătura / Tamara Chișca-Doneva

Tamara Chișca-Doneva

